

MECHANISCHE AFDELING T.C.

(TELECOMMUNICATIE)

UIT DE VDH-KEUKEN

DOOR
M. C. OVERDUIN

Wauschijnlijk zegt deze benaming velen van u niets. Had er echter boven gestaan „De kelder van de Telco“, dan had u geweten welke afdeling er nu aan de beurt is, om in de krant te komen. Ik geef toe dat bovenstaande titel een beetje misleidend is. U zoudt kunnen denken dat u met een stel robots te maken hebt, die in de „kelder“ van het Telco-gebouw bij voorbeeld door middel van signalen, elektrisch en mechanisch worden bewogen. Misschien brengt het woord „kelder“ gedachtenassociaties mee over de een of andere donkere ruimte, waar moderne mechanische alchimisten een geheim brouwsel maken, waarmee hun meesters de steen der wijzen hopen te vinden.

Nee, die naam Mechanische Afdeling T.C. heeft ons op een heel verkeerd spoor gebracht. In die zogenaamde Telco-kelder werken doorgewone jongens, die met elkaar een goed produkt trachten te maken, onder omstandigheden, die wel enigszins verschillen met die van de bovengrondse afdelingen.

Nu zoudt u kunnen denken dat er bij Van der Heem ook „ondergrondse“ activiteiten worden ontwikkeld. En dat is ook wel zo, maar daarvan behoeft u niet te schrikken! Want weet u, dat het 's winters in die kelder heerlijk warm is en 's zomers daarentegen verademend koel? Bovendien zorgt de TL-verlichting voor een zee van licht en geeft dagelijks een kleine dosis namaak zomestraten. Natuurlijk is het niet allemaal rozezeur en manschijn, dat weet ik wel, maar over het algemeen werken we in die Telco-kelder met plezier. Kunt u ook zeggen, dat u met plezier werkt? Zo ja, dan is dat prettig voor u en uw huisgenoten, zo neen, dan is dat jammer voor u en uw collega's.

In de Mechanische Afdeling T.C. krijgt een aantal mensen nogal gevarend werk te maken. Daarom zijn ze met zorg geselecteerd en moeten van metaalbewerking en de verwerking van kunststoffen wel het een en ander afweten. Zij moeten de juiste instelling hebben ten opzichte van de zware kwaliteitsisen, die door onze veel-eisende atheners worden gesteld.

De hulpmiddelen, die deze werkers ter beschikking staan, zijn geen dure precisiemachines, maar wel zoveel mogelijk universeel, zodat er de meest moeilijk te verwezenlijken ontwerpen in redelijke tijd mee kunnen worden gemaakt. Onder deze hulpmiddelen verstaan wij niet alleen de normale handgereedschappen, die elke metaalbewerker altijd in kassje en lade bij zich heeft, maar ook de revolver-, draai- en schaaftanken, afkantsers, excenterpersen, carouselpersen, lintzaag- en bandzagen, puntlasmachine, boormachine, enz. Deze machines staan door de gehele afdeling verspreid en zijn voor een gedeelte door een vaste man bezet, terwijl het overblijvende deel voor algemeen gebruik is.

De verscheidenheid van producten verlangt een indeling in werkplaatsen van vijf groepen en wel een groep mechanische bewerking, een groep gereedschapmakers en fijnbankwerkers, een groep plaatwerkers en fijnbankwer-

minium. Asjes van: roestvrij staal, automatenstaal, hoog- en laaggelegeerd staal. Lagert en huizen van: aluminium, brons, roestvrij staal en hydraulium. Stel- en afstanden van: aluminium, automatenstaal en messing. Halskardelschroeven en -bouten van: roestvrij staal en automatenstaal. Dit alles en nog veel meer zit in de zogenaamde professionele apparaten, waarin zich duizenden onderdelen van grote verscheidenheid bevinden. Al deze onderdelen moeten dus steeds in de gaten worden gehouden om op het juiste tijdstip aan de montageafdelingen te kunnen worden afgeleverd. Dit alleen vraagt al een uitgebreide administratie.

Maar wat moeilijker is, deze onderdelen moeten stuk voor stuk voldoen aan hoge eisen van nauwkeurigheid en afwerking. Wij kunnen hier niet meer spreken van „duimen en strepen“, maar praten over tiende en/of honderdste millimeters, alsof deze nauwkeurigheid ons niets meer doet. Pas wanneer we aan toernooi velden van 1 of 2 micron, dat is 1 of 2 duizendste millimeter, moeten gaan voldoen, dan knijpen wij nu nog even met de oogleden.

maken ons „kwaad“ en „fiksen het toch maar weer“. En dat zonder slijpen en hoornmachines, maar op de oude manier van: de man met liede voor zijn werk en voor zijn gereedschap. En dat gereedschap kan zijn een draaibank, freesmchine of schuifmaat en mikrometer, dat desnoods van oudere leeftijd mag zijn, maar de hoofdaak is ten slotte de man, die dat gereedschap met zorg behandelt en onderhoud.

Zijn de producten klaar, dan kunnen wij ze niet zomaar wegsturen naar de montageafdelingen. Neen, eerst moeten zij geheel gecontroleerd worden op maatvoering, uiterlijk en het juiste aantal. Na goedkeuring gaan de reeds te producten naar de Nabewerking om

(Vervolg pag. 4 kolom 1)

De heer J. J. v. d. Berge, Radionontage, is voor velen een bekende figuur. Het zal hem dan ook bij zijn 12½-jarig jubileum op donderdag 18 september a.s. zeker niet aan belangstelling ontbreken. Ook onze gelukwensen!

Mare cijfers

Het Verbond voor veilig verkeer had indertijd aan een commissie opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar verkeersongevallen, die aan personeel van bedrijven waren overkomen.

Het bleek, dat er in deze categorie mensen in '57 niet minder dan 133.650 ongevallen met dodelijke afloop waren voorgekomen.

Bij de ongevallen, al of niet dodelijk, die de personeelsleden op de werf van of naar huis overnamen, gingen 2 miljoen arbeidsdagen verloren. De commissie ging ook de ongevallen na, die bij de Sociale verzekeringsbank waren geregistreerd. Daar bleek, dat de helft van de dodelijke ongevallen op straat plaatsvonden.

Al eens eerder hebben we in ons VDH-tje erop gewezen, dat al die narigheid niet alleen een gevolg is van tenenel gemotoriseerde voertuigen, te snelle straten en te weinig uitwijtrijne, maar vooral van een verkeerde mentaliteit van vele weggebruikers. Die verkeerde mentaliteit blijft bovendien groterdeels nog het gevolg te zijn van onvoldoende kennis van de vastgestelde verkeersregels en van luiheid, zich die kennis eens werkelijk eigen te maken. In de laatste tijd is er een uitstakende en opvoedkundige cursus voor die verkeersregels georganiseerd onder leiding van de actieve en enthousiaste heer Van der Laan. Ook daarop heb ik eind vorig jaar op deze plaats al gewezen.

Toen vernamen we tevens, dat er enige honderdduizenden in ons vaderland die cursus volgden en dat hun aantal steeds toenam. Voord de bedrijven leerden uit hun personeel grote aantallen cursisten. Gelukkig!

Wij gingen het ook doen. De inschrijving werd bij Van der Heem N.V. eveneens geopend. Met welk resultaat? Er namen nog geen 10% van onze mensen aan deel. En van dat kleine getal waren er al gauw enige tientallen, die onregelmatig en ten slotte helemaal niet meer de lesopgaven uitgewert inzonden.

Dat zijn ook echt mare cijfers, ons onwaardig! Nu gaan de cursisten binnenkort examen doen. Ik hoop van harte, dat ze allen ervan doelen en dat de narigheid nog niet erger wordt doordat er van dat kleine getal nog weer een aantal geen examen doet.

Ik hoop, dat straks de tweede inschrijving andere cijfers geeft te zien.

Scheurer.

Dokter Van Werkum te midden van de groep geslaagden.

UITREIKING E.H.B.O.-DIPLOMA'S

Van de vele cursussen, die in onze bedrijven worden gegeven en gevolgd, is de E.H.B.O.-cursus er ook een, die zich steeds op een behoorlijke belangstelling mag verheugen. En ieder jaar vindt na afloop van de opleiding een examen plaats dat zijn bekroning vindt in de uitreiking van de diploma's. Zo waren dinsdag 26 augustus j.l. de geslaagden in de wachtkamer van onze Medische Dienst bijgeëngkomen om de diploma's in ontvangst te nemen.

Vooraf had dokter Van Werkum nog een terugblik gegeven over het verloop van de cursus. Hieruit bleek, dat van een enthousiaste groep van 26 cursisten er slechts 11 waren geslaagd. Wel een bewijs, dat aan het examen zeer zware eisen waren gesteld. Na de heer Reynoord zijn dank te hebben gebracht voor zijn hulp als instructeur voor het praktisch gedeelte van de cursus, ging dokter Van Werkum over tot het uitreiken van de diploma's en de bijbehorende insignes.

De heer Scheurer, chef van de afdeling Personeelszaken, wees in een kort woord op het grote belang van de cursus voor het bedrijf en feliciteerde de geslaagden met het behaalde succes.

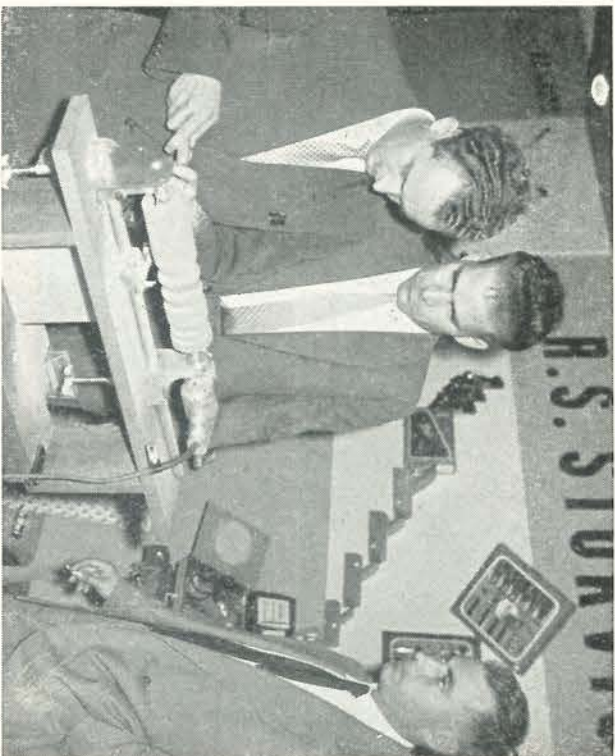
Ten slotte sprak ook de heer Reynoord nog een opwekkend woord en wees daarbij in het bijzonder op de dienende taak van de E.H.B.O.-er.

Als volgt van waardering werd door de heer Olerdoom, namens de geslaagden, aan dokter Van Werkum en de heer Reynoord een presentje aangeboden. De geslaagden zijn: de dames N. Neudorfer en W. C. G. Pont alsmede de heren E. Dankeilman, C. W. Disseldorp, J. van Dijk, N. J. Hofland, J. B. Hoefnagel, J. J. Overvliet, H. B. Olerdoom, L. Roggeveen en J. H. G. Wlezer.

IN MEMORIAM

O kleine memobloc
Jij moet mij gaan vertellen.
Een droeve tranen druip uit
Mijn perforatiegaten
Nu jaren samen spel
Smart mij dit weerd verdwijnen.
Jij deed voor jou het grote werk,
Jij deed voor mij het kleine.
Té veel ben jij misbruikt
Als klavoor kattebellen.
En menige som ontstende
Jouw gladder blanke vellen.
Helas jij bent niet meer;
Jij gaat uit de circulatie.
Een droeve tranen druip uit
Mijn gladder perforatie.

Voor eenwig jouwe
Grote Memobloc.

Met de Heemmaster wordt gedemonstreerd.

VERVOLG VAN PAG. 2

daar een behandeling te ondergaan, die het produkt beter bestand maakt tegen atmosferische invloeden. Daarna komen de produkten nogmaals in de Mechanische Afdeling om daar gedeeltelijk te worden gemonteerd. Vervolgens gaan zij weer naar de Nabewerking voor de uiteindelijke afwerking. Ten slotte komen zij weer terug in de keider, maar gaan dan naar de Inkomende Goederencontrole om te worden beoordeeld op uiterlijk.

U begrijpt wel, dat dit heen en weer gesjouw weer kans geeft op beschadigingen aan het gereed produkt. Om dit te voorkomen moet het van het begin af als het ware met fluwelen handschoenen worden aangepakt.

Donderdag 18 september zullen velen van de gelegenheid gebruik willen maken om de heer S. W. Holsma, Huishoudelijke Apparaten, ter gelegenheid van zijn 12½-jarig jubileum geluk te wensen. Proficiat!

(VERVOLG VAN PAG. 1)

Polijst pasta: De vilt en lappenschijf vóór het gebruik even langs de polijst-pasta halen.

Rubberschijf: Deze schijf, geplaatst op de boormachine, is niet zonder meer te gebruiken, maar dient als flexibele steun voor de lamswolenschijf en de schuurschijven.

Lamswolenschijf: Na het plaatsen van de rubberschijf op de boormachine kan de lamswolenschijf hierover heen worden geschoven. Deze schijf kan worden gebruikt voor het opwrijven van fijn lakwerk en andere glanzende oppervlakten, zoals meubilair, radio's en televisiekasten, auto's enz.

Schuurschijven: Met de schuurschijven en met behulp van de flexibele rubberschijf kunnen oneffen oppervlakten, door de boormachine enigszins scheef te houden, met een lichte druk glad worden geschuurd.

Uiteraard is men met de produktie sinds kort begonnen, maar de verwachting is dat u zich misschien in december van dit jaar reeds een Heemmaster kunt aanschaffen. De prijs?..... f 160.

Wij spraken ook nog over hulpstukken. Daarmee kunt u op eenvoudige wijze van de Heemmaster een draai-bank, zaag- of tafelboormachine maken. Deze hulpstukken zult u wat later dan december kunnen krijgen.

De bezoekers op de Jaarbeurs waren enthousiast. „Een Van der Heem boormachine? Oh, dan zal het wel goed wezen!“, „Leuk, dat Van der Heem daarmee komt!“ Deze opmerkingen hoorden wij steeds. In het demonstratiecentrum, waar vier verschillende categorieën zelfwerkzaamheid tegelijk werden gedemonstreerd, had men grote aandacht voor ons produkt. En wat nog een belangrijk punt is: het eerste Nederlandse produkt op dit gebied. Dus service bij de hand!

O.R.-Utrecht

kwam bijeen

Donderdag 4 september vergaderde de Ondernemingsraad Utrecht.

Directieafdeling.

De voorzitter, ir P. G. Zaaier, deelde mede dat er voor de specifiek Utrechtse produkten goede tot zeer goede vooruitzichten waren. Momenteel zijn op enkele punten de verwachtingen minder goed, maar op lange termijn gezien kunnen wij in het algemeen toch wel optimistisch zijn.

Rijwielstalling fabrieken Abstederdijk en Keulsekade.

Omtrent de rijwielstalling kwamen wens en voren voor een betere bescherming van de vervoermiddelen tegen weersinvloeden. Hier bleken zowel technische als financiële bezwaren een spoedige oplossing in de weg te staan, zodat men deze zaak te zijner tijd nader zal bekijken.

Rondvraag.

Nog enige vragen werden besproken betreffende de beschikbaarstelling van de nieuwe televisietoestellen voor het personeel en het aanschaffen van de gele onderscheidingsstroken op de Solex. Wat dit laatste betreft werd gezegd dat ieder dit zo goed mogelijk voor zijn eigen bromfiets zal moeten verzorgen.

SICHTSEENING KOPENHAGEN EN NOG WAT

In dit stukje iets over Kopenhagen zelf.

Mijn eerste indruk: het opvallend grote aantal fietsers voor een buitenlandse stad. Bovendien ook het bekende verschromsel van de bromfietsen, met als meest rijdende bromfiets De Solex. Dat dit rijwiel in vele landen van Europa zo populair is, doet een Van der Heem'er toch wel goed.

Kopenhagen is een miljoenenstad met een inwonersaantal van 1 miljoen en in de voorsteden nog eens een 1/4 miljoen. Vijfentwintig procent van de Deense bevolking woont in deze hoofdstad en residentiestad. Mede door de gunstige ligging aan een zijarm van de Sont heeft zij zich ontwikkeld tot een zeer belangrijke haven- en industriestad. De naam „koopmanshaven“ is dan ook overduidelijk, zelfs voor iemand, die maar korte tijd in deze stad verblijft. De vele veerverbindingen, die nodig zijn omdat Denemarken uit vele eilanden bestaat, alsook de verbinding met Noorwegen en Zweden maken dat de haven bijzonder levendig is. Het is dan ook begrijpelijk dat net zoals in onze havens de toeristen in rondvaartboten langs de bezenswaardigheden worden gevaren.

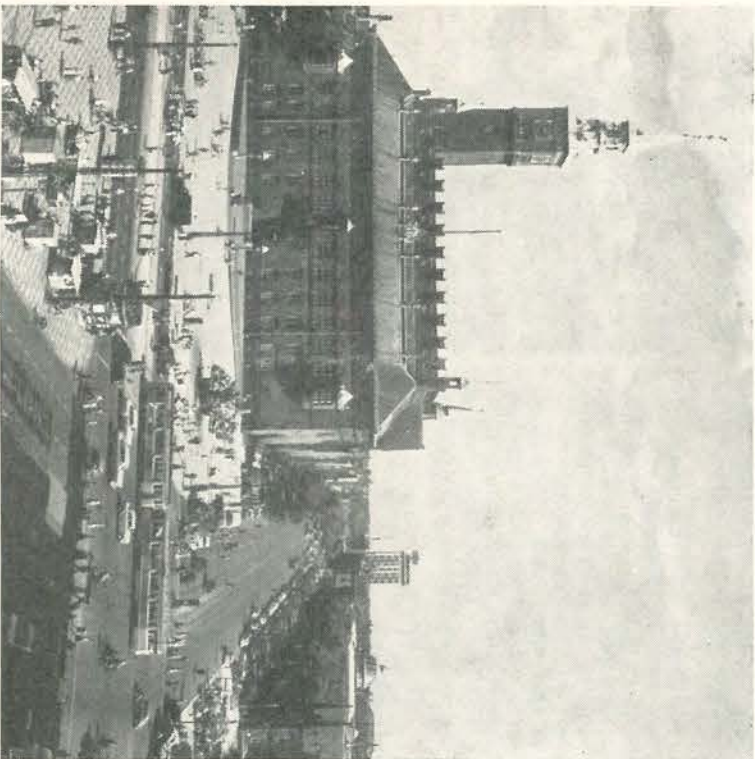
Een ervan is het bekende beeldje van de „Lille Havfrue“ (Kleine zee-meermin) op een rotsblok in het water vlak bij de promenade langs de havenkade. Trouwens, vele prachtige beelden of beeldengroepen brengen in de stad de sprookjes van H. C. Andersen tot „leven“. Hans Christian Andersen is de bekende Deense sprookjesdichter, die geleerd heeft van 1805—1875. Hij kwam uit een gewoon arbeidersgezin, maar was zeer jong al een begaafd verteller. Al zijn sprookjes hebben feitelijk als achtergrond: ideeën voor volwassenen aan kinderen vertellen. In dit genre heeft hij een wereldnaam veroverd en zijn sprookjes zijn dan ook in alle Europese talen vertaald. Wie kent ook in Nederland niet bij voorbeeld het sprookje van Het lelijke eendje en De prinses op de erwt?

Elke stad, die zich zelf respecteert heeft een plein: Amsterdam z'n Rembrandtplein, Scherpenheuvel z'n Gevers Deynootplein en Kopenhagen z'n Raadhuspladsen (Stadhuisplein) ompleet met duiven en op toeristen loerende fotografen. De eerste maken je op plezierige wijze en de laatste op onplezierige wijze het lopen op dit plein lastig.

In de vele bouwwerken die deze stad rijk is herkent men de renaissancestijl van de 15e en 16e eeuw.

Behalve de 109 meter hoge toren van het raadhuis hebben ook de vele luchtreclames indruk op mij gemaakt en niet te vergeten de op de hoek van een plm. 30 meter hoog huis aangebrachte thermometer. De graden en kwikkolom hebben een neoverlichting, zodat men van ver de temperatuur kan aflezen. Of deze thermometer echt is, of met de hand gelijk wordt gezet, is mij niet bekend.

Aan de top van deze thermometer heeft men een weerhuisje aangebracht, waaruit een „gouden“ fiets te voorschijn komt; aan de kleding van de berijder is te zien, welk weer wordt verwacht.

Het nieuwe stadhuis van Kopenhagen.

In het centrum van de stad is het wereldberoemde, alleen in de zomer geopende ontspanningsoord TIVOLI gelegen. Tegen betaling van een klein bedrag kan men dit prachtig aangelegde park betreden. Men vindt er veel vijvers, twintig(!) restaurants, speelgelegenheid voor kleine kinderen, speelgelegenheid voor grote kinderen (en voor grote mensen!), lunapark, souvenirwinkelletjes enz. Er komen niet alleen toeristen, ook de Denen gaan er zelf met de hele familie heen, als zij een dagje of een avondje uitgaan. Iedere woensdag-zaterdag- en zondagavond wordt groot vuurwerk afgestoken.

Nog één opmerking over Kopenhagen wil ik maken. De verkeersdiscipline is veel beter dan in ons land. Het is een feit dat men in bijna alle steden constateert. Zo heeft men bij voorbeeld voor voetgangers geen aparte rode en groene stoplichten. De verkeerslichten zijn namelijk zodanig aangebracht dat ook de voetgangers die goed kunnen zien. Alle Denen houden zich goed aan de voorschriften: bij een rood licht steekt niemand over, ook al passeert op dat moment geen verkeer.

In een artikel van een Nederlander over het buitenland moet iets gezegd worden over het eten. Laat ik beginnen met de zeer bekende Deense specialiteit smørbrød. Vertaald betekent dit gesmeerd brood en dat is het ook. Men kan kiezen uit wit, bruin, of donker tarwebrood (zouter dan ons brood). De belegging is zeer gevarieerd: eiergevaren, haring, garnalen, gebakken ui, gebraden kip, zalm, vlees, soorten, worst, slaatjes, enz. enz. Het zeer bekende Oskar Davidson restaurant biedt u 180 combinaties, die op een smalle, maar zeer lange spijlskaart staan. Voor een vreemdeeling, die maar weinig van de Deense taal kent, is dit zeer lastig kiezen. Ik heb het mij zelf dan ook wat gemakkelijker gemaakt door naar een zelfbedieningswinkel te gaan en aan te wijzen wat mij lekker leek. Bij smørbrød wordt veelal melk gedronken, die in alle restaurants in 1/4 liter flessen te krijgen is. De Deense melk is volkomen wit van kleur, in tegenstelling tot wat men in Nederland van de meeste fabrieken ontvangt: een blauwachtige dunne vloeistof. Ik heb in de Deense kranten ook geen advertenties gezien die het gebruik van roomboter aanmoedigen. Er schijnt dus in Denemarken geen vetoverschot te zijn, of men heeft een goedkopere methode dan de zeer dure krantereclames om roomboter te slijten.

Denemarken is ook bekend om zijn bier. De voornaamste merken zijn Tuborg of Carlsberg. Bier wordt veel bij de lunch gedronken, die ook voor ons weer iets bijzonders is. Bestelt men in een restaurant wat wij noemen een koffietafel, dan krijgt men vaak alleen boter en brood gereserveerd. Men gaat dan zelf met zijn bord naar een grote tafel, waarop allerlei prachtig opgemaakte schotels staan met grote stukken gebraden vlees of vis en op een plank die erbij staat snijdt men af zoveel men lust. Houdt u niet van vlees of vis? Geen bezwaar: er staan ook prachtig opgemaakte slaatjes en zelfs een schaal met gekookte eieren ontbreekt niet.

Zeer ruime keus en dus: eet smakelijk.